

זוהר שיר השירים

סוד הקרבנות

פתח רבי אלעזר ואמר, באתי לגני אחותי כלה וגו', מקרא זה נתבאר, אבל כאן יש סוד הקרבנות, (ששה סדרי הקרבן) והכל נדרש, אמר לו רבי שמעון וכי כך יפה הוא שהתחלת הענין וסתמת, מפני מה, אמר לו לפי שראיתי בספרו של הנוך הענין ולמדתי, אמר רבי שמעון אמור אותו הענין שראית ואשמע, אמר הכל ענין אחד, הקדוש ברוך הוא אמר זה, באתי לגני, לפי שכל קרבנות העולם כאשר עולים, נכנסים כלם לתוך גן העדן לראשונה, זה סוד כנסת ישראל^[קפז] ואיך, בראשית והתחלת הקרבן, בשעה שהאדם מתודה הטאו עליו, ובשחיטת וזריקת דמו על המזבח: עכשו יש לעיין, איך אותן רוחות הקדושים נהנים מזה, ומה הטעם של קרבן בהמה, והלא יותר מוטב היה שישבר האדם רוחו ולהשיב בתשובה, מה הטעם של שחיטת הבהמה ולשרפה באש המזבח, אלא סוד הוא, לפי שיש בהמ"ה הרובצת על אלף הרים^[קפח] ואלף הרים אוכלת בכל יום^[קפט] ולכן נקראות בהמות בהררי אלף, ולכן למדנו שיש בהמה אוכלת בהמות, וממה הן, מאש, ולכן לוחכת אותן בהמה ההיא

לפניו, ונהנים מהם שרי הדין ונמתקים כלם ונמצאת שמהה בכלם: רבי אחא דרש מקרא הזה על השעה שנכנסה השכינה למושכן, שנמצאו ברכות ושמהות בכלם, ונכנסה השכינה ככלה לחופה, ואז נשתלמו ישראל למטה והתדבקו בו בהקדוש ברוך הוא בארץ, זהו שכתוב (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ואז עליונים ותחתונים נמתקו: (זוהר חלק ג-ז):.

אין המלך אוכל עד שעבדיו יאכלו

אמר רבי אבא בוא וראה בזמן שנמצא מזון למטה נמצא מזון למעלה, משל למלך שהכין סעודתו, ולא אוכל עד שהוכן גם לעבדיו, כאשר הוכן לעבדיו אוכל המלך סעודתו, והם אכלו הסעודות שלהם, זהו שכתוב אכלתי יערי עם דבשי, זו סעודת המלך, אכלו רעים שתו ושכרו דודים, זו הסעודה שלהם מריח הקרבן כאשר ריח הקרבן היה עולה, ולפיכך נקרא ריח ניהוח לה; ריח לעבדיו, ניהוח לה' (מקום שהענג של הקדמון נמצא), ועל כן סעודת המלך תתעבב בשביל סעודת עבדיו, ולפיכך ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים למדנו, ומסעודת המלך מי אוכל, אלא אותן נשמות של הצדיקים: (זוהר חלק ג-ז):

זיו הזוהר

עבודת ישראל לריח ניהוח אל חכמה ובינה, ועל ידי זה הם יאמרו לתפארת ומלכות שתו ושכרו דודים מן היין המשומר שתשפיע הבינה, ובזה יובן ויתבאר מאמר העומק הזה למבין, ודוק. קפו. פירוש למדת המלכות שהיא השער שעליה אמר דוד פתחו לי שערי צדק וגו', ומשם תעלה ותבא ותגיע למעלה מעלה התפלה והכונה והמחשבה עד אי"ן ס"ף כידוע. קפז. בהמ"ה בגי' ב"ן, שם הוי"ה במילוי ההי"ן, וזה שורש מדת המלכות הרובצת על אלף הרים, היינו העולמות והספירות שלה. קפח. אפשר לומר שזהו המאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום, וכל ברכה כוללת עשר ספירות הרי אלף, וזהו הסוד שאמרו בגמרא דברכה שויא עשרה זהובים, והברכות הן של אש על דרך הכתוב מימינו אש דת למו, וגם שצריכות להאמר בהתלהבות.

אתערותא דלתתא של עבודת ישראל אשר תעלה ותגיע ותבוא למעלה מעלה לריח ניהוח לאותן תרין רעין דלא מתפרשין חכמה ובינה שהם משתוקקין לריח הניהוח של עבודת ישראל, וזאת היא אצלם כמו ענין אכילה שאין רוחני כל כך כיון שבא מנבראים הגשמים, ועל ידי זה הם משפיעים להתפארת יין המשומר למען הזדווגות עם המלכות, מה שהם משתוקקים לקבל השפעה הזאת מן הבינה, וזהו שמסיים התפארת לאחר שאומר באתי לגני להזדווג, אריתי מורי עם בשמי וגו', היינו שמודיע כי מצדו הכל בהתקשרות ואין עיכוב ומניעה, אבל כיון שנצרך לזה המשכת השפע מן המוחין שהיא ההזדווגות של תרין רעין חכמה ובינה אל התפארת, שדבר זה תולה אם תגיע למו ריח הניהוח של עבודת ישראל, לכן מבקש התפארת שיהיה אכלו רעים, היינו שתעלה